11/12/2019

“Είμαι περήφανος για τους ομογενείς του Ντάργουιν”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Έντονα συναισθήματα χαράς και συγκίνησης επιφύλαξε στον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ. Μακάριο η πρώτη ποιμαντική επίσκεψή του στο Ντάργουιν. Όχι μόνο, διότι έγινε αποδέκτης εκδηλώσεων αγάπης και σεβασμού από το ελληνορθόδοξο ποίμνιο, αλλά και γιατί είχε την ευκαιρία να διαπιστώσει από κοντά με πόσο ζήλο οι ομογενείς διατηρούν την ελληνική γλώσσα, την ορθόδοξη πίστη και τις παραδόσεις των προγόνων τους, αποτελώντας ένα ζωντανό κύτταρο του Ελληνισμού στη Βόρεια Επικράτεια της Αυστραλίας.

Η επίσκεψη ξεκίνησε το μεσημέρι του Σαββάτου, 7 Δεκεμβρίου, όταν ο Σεβασμιώτατος κατέφθασε στο διεθνές αεροδρόμιο του Ντάργουιν. Εκεί έτυχε θερμής υποδοχής από δεκάδες ομογενείς, που δε σταματούσαν να φωνάζουν «Άξιος», και από μαθητές του ελληνορθόδοξου σχολείου της πόλης, οι οποίοι τον καλωσόρισαν χαμογελαστοί και του προσέφεραν μία ανθοδέσμη. Στην υποδοχή, φυσικά, παρευρίσκονταν ο Ιερατικώς Προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου, Αρχιμανδρίτης κ. Ιωήλ Ξανθός, και αντιπροσωπεία της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Βόρειας Αυστραλίας, με επικεφαλής τον Πρόεδρό της, κ. Νικόλαο Πονήρη.

Η επίσημη υποδοχή του Αρχιεπισκόπου πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του ελληνορθόδοξου σχολείου, όπου έλαβε χώρα και η χριστουγεννιάτικη γιορτή των μαθητών. Στο πλαίσιο της εκδήλωσης, στην οποία παρέστησαν, μεταξύ άλλων, ο Επίτιμος Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Ντάργουιν, κ. Ιωάννης Ανοιχτομάτης, η Πολιτειακή Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Natasha Kate Fyles και η Πολιτειακή Υπουργός Τουρισμού και Αθλητισμού κ. Lauren Jane Moss, ο Σεβασμιώτατος βράβευσε την κ. Κατίνα Βρόντου για τα 40 χρόνια προσφοράς της στο ελληνορθόδοξο σχολείο του Ντάργουιν.

Στον σύντομο χαιρετισμό του, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος δήλωσε υπερήφανος για το επίπεδο διατήρησης της ελληνικής παιδείας και της ορθόδοξης πίστης από τους ομογενείς της Βόρειας Αυστραλίας, ενώ απέδωσε εύσημα σε όσους έχουν συμβάλει σε αυτή την προσπάθεια, ενθαρρύνοντάς τους ταυτόχρονα να συνεχίσουν με την ίδια ζέση. «Μην ξεχνάτε ότι στις φλέβες μας κυλάει αίμα ηρώων και αγίων», υπογράμμισε στο μήνυμά του, επισημαίνοντας ότι «αυτό είναι ένα προνόμιο, που δεν το έχουν πολλοί λαοί στον κόσμο». «Κι εμείς που το έχουμε», συμπλήρωσε, «πρέπει να το κρατήσουμε, να το επαυξήσουμε και να το μεταδώσουμε και στις επόμενες γενιές».

Αναγνωρίζοντας ότι για δεκαετίες οι ομογενείς του Ντάργουιν στερήθηκαν τη χαρά του να έχουν κοντά τους τον Ποιμενάρχη τους, έδωσε τη διαβεβαίωση ότι εφεξής η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και ο ίδιος προσωπικά θα βρίσκονται πάντοτε δίπλα τους. «Ίσως θα πρέπει να πω και ένα “συγγνώμη”, γιατί για 36 χρόνια ήσασταν “ορφανοί” και δε σας άξιζε αυτό», ανέφερε μεταξύ άλλων. «Να είστε σίγουροι», έσπευσε να επισημάνει, «ότι το κενό αυτό θα προσπαθήσω να το αναπληρώσω και να έρχομαι κοντά σας όσο πιο συχνά μπορώ».

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος επισκέφθηκε τον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, όπου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Εσπερινού, ενώ το βράδυ παρακάθισε σε δείπνο που παρέθεσε προς τιμήν του η Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα Βόρειας Αυστραλίας.

Την Κυριακή, 8 Δεκεμβρίου, δεύτερη ημέρα της επίσκεψής του στο Ντάργουιν, ο Σεβασμιώτατος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας που τελέστηκε στον κατάμεστο Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου. Μιλώντας στους πιστούς, τους παρότρυνε πατρικά να αγαπήσουν τον Χριστό, να τον βάλουν στην καρδιά τους και να τον έχουν ως προτεραιότητα στη ζωή τους, διαβεβαιώνοντας ότι «η ζωή σας με τον Χριστό θα αλλάξει, θα μεταμορφωθεί και θα γίνει καινούργια». Τους παρακάλεσε, επίσης, να μιλήσουν στα παιδιά τους για τον Χριστό, για τους Αγίους και για τους Πατέρες της Εκκλησίας, προκειμένου να αποκτήσουν «πνευματικά αντισώματα», όπως χαρακτηριστικά τόνισε, και να μπορούν να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ζωής. «Όταν θα έρθει μια δοκιμασία», εξήγησε, «τότε τα παιδιά ούτε θα απογοητευτούν, ούτε θα εγκαταλείψουν το σπίτι τους, ούτε θα πάνε στα ναρκωτικά, ούτε θα πάνε στις κακές παρέες». «Γιατί το παιδί που πιστεύει στον Χριστό», συνέχισε, «δε θα πάει στα ναρκωτικά. Ο άνθρωπος που πιστεύει στον Χριστό, δε θα κλέψει, δε θα αδικήσει τον άλλο, δε θα αρνηθεί τους γονείς του. Αυτό είναι που θέλουμε να δώσουμε στην κοινωνία».